

กฎหมายสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551

BANGKOK THAILAND

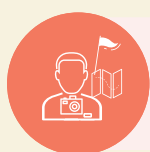

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อควบคุมมาตรฐานและคุณภาพการให้บริการสำหรับสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว การวางหลักประกัน การกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ การพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว เอกสารที่ใช้ในการโฆษณาชวนเที่ยวเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว เป็นต้น

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ผู้นำเที่ยว ผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้แก่ นักท่องเที่ยว และ มัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ จะต้องมีความสมบูรณ์และไม่มีความผิดห้ามตามที่กำหนด และจะต้องขอใบอนุญาต ชำระค่าธรรมเนียม ต่ออายุใบอนุญาต และปฏิบัติตามอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานรับผิดชอบคือ กรมการท่องเที่ยว

ธุรกิจนำเที่ยว และผู้นำเที่ยว จะต้องมีความสมบูรณ์และไม่มีความผิดห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และต้องยื่นขอใบอนุญาต วางหลักประกัน ชำระค่าธรรมเนียม ต่ออายุใบอนุญาต และปฏิบัติตามอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ธุรกิจนำเที่ยว ผู้นำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพักใบอนุญาต รวมทั้งมีโทษปรับ หรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท

สรุปสาระสำคัญ :

นิยามความหมายของโรงแรม การควบคุมกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม ได้แก่ มีคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการโรงแรม กำหนดให้มีผู้จัดการโรงแรมและหน้าที่ผู้จัดการโรงแรม การควบคุมและอุทธรณ์ บทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นต้น

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และ ผู้ประกอบการให้บริการที่พักที่น้อยกว่า 4 ห้อง

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม จะต้องมีความสมบูรณ์และไม่มีความผิดห้ามตามที่กำหนด และต้องยื่นขอใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต ชำระค่าธรรมเนียม และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพักใบอนุญาต รวมทั้งมีโทษปรับ หรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ

สถานที่พักที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกิน 4 ห้อง และมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกิน 20 คน ให้บริการที่พักชั่วคราว เพื่อเพื่อหารายได้เสริม ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงแรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่อธิบดีกรมการปกครอง ในเขตจังหวัดอื่น ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด

กฎหมายสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรมและประเพณีอันดีของชาติ เนื่องจากบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมของประชาชนและจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้นๆ ไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้เยาวชนเอาเป็นแบบอย่าง จึงต้องมีกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้นๆ รวมทั้งการแสดงด้วย

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมสถานบริการ ได้แก่ การขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ และการต่ออายุใบอนุญาต ข้อปฏิบัติของผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและบทกำหนดโทษ

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจสถานบริการ เช่น สถานเต้นรำ รำวง หรือร้องเงิง สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เป็นต้น

ผู้ประกอบธุรกิจสถานบริการ จะต้องมีความสัมพันธ์ตามที่กำหนด ตั้งอยู่ในจังหวัดที่กำหนด และต้องขออนุญาต ต่อใบอนุญาต ชำระค่าธรรมเนียม และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับพนักงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ห้ามมิให้มีการจำหน่ายสุราหรือปล่อยปะละเลยให้มีผู้มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้เข้าไปในสถานบริการ และต้องเปิดปิดตามเวลาที่กำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจสถานบริการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพักใบอนุญาต รวมทั้งมีโทษปรับ หรือจำคุก และมีผลต่อการต่อใบอนุญาต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพขึ้นเป็นการเฉพาะ และเพื่อให้การดำเนินการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพดำเนินการเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน อันเป็นการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน และคุ้มครองผู้บริโภค

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดนิยามของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ หน่วยงานที่กำกับดูแล และหลักเกณฑ์ในการขอใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ กำหนดหน้าที่ของผู้ดำเนินการ และผู้ดำเนินการ การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตและการลบชื่อออกจากทะเบียน บทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานรับผิดชอบคือ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการสปา นวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงาม กิจการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิง เป็นต้น

ผู้รับอนุญาตประกอบการ จะต้องมีความสัมพันธ์ที่กำหนด และยื่นขอใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ให้บริการ จะต้องมีความสัมพันธ์และไม่มีลักษณะต้องห้าม และต้องยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการต่อผู้อนุญาต โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการ

ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการที่ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ